

lete sajtóirodájának vezetőjét, aki azonnal értesítette dr. Gerhart Riegner-t.²³

Ma is rejtély, hogy Sommer kulcsfontosságú értesülését, melyet Salin és Pozner lelkiismeretesen továbbítottak, miért kezelték olyan bizalmasan és akkora titoktartással. Pozner cselekvési szabadságát korlátozta külföldi státusa és Farrell iránti elkötelezettsége, akitől rendszeresen kapott híreket a lengyelországi zsidó közösségről. Segalowitz azonban független ember volt, és mint a sajtóiroda vezetője talán felhívhatta volna a svájci sajtó figyelmét a hírre. Az is lehet, hogy megtette, de 1942-ben, amikor Németország még győzelemre állt, a svájciak, akik nagy súlyt fektettek semlegességük megvédésére, talán nem voltak hajlandók olyan hírt közölni, ami a Birodalom lejáratásához vezetett volna.

A Segalowitztól kapott információn túlmenően Riegner a továbbiakban újabb dokumentumokkal szolgált arra vonatkozólag, hogy Hitler elszánta magát a zsidókérdés megoldására. Ám ezekre, akárcsak Riegner-től és más zsidó képviselőktől származó minden későbbi közlésre, sokáig gyakorlatilag nem figyeltek. Hasonló sorsra jutott az amerikai és más diplomata által továbbított számos más közlés.

Wise rabbi állítólag felkérte Sumner Welles amerikai külügyminiszter-helyettest, hogy ellenőriztesse a Riegner-jelentés igazságtartalmát, azt ígérve, hogy közben visszatartja az információt.²⁴ Szeptemberben Wise rabbi egy másik jelentést kapott, ezúttal Jacob Rosenheimtől, a Zsidó Világkongresszus európai képviselőjétől, mely bővebb részleteket tartalmazott a náci végleges megoldás programjáról. Miután a Jewish Telegraphic Agency (Zsidó Távirati Iroda) októberben szenzációként találta a Riegner-jelentést és a State Department további megerősítő jelentéseket kapott, Welles tájékoztatta Wise rabbit, hogy legmélyebb aggodalmait megerősítést nyertek.

A Welleshez eljuttatott jelentések közül az egyiknek Anthony J. Drexel Biddle, Jr., a lengyel emigráns kormányhoz akkreditált amerikai nagykövet volt a szerzője. Ezt a dossziét Welles 1942. augusztus 26-án eljuttatta Roosevelt elnöknek. Volt benne egy beszámoló Ernst Fischertől, a csehszlovák államtanács egyik vezetőjétől, a kelet-közép-európai zsidók lemészárlásáról. Egy másik jelentés, melyet dr. Donald A. Lowrie, a World Alliance of Young Men's Christian Associations (Fiatal Férfiak Keresztény Szervezetének Világszövetsége) amerikai képviselője írt, részleteket tartalmazott a franciaországi deportálásokról. Leland Harrison, a berni amerikai követ két személyes levelet írt Welleshez, megkezdve a State Departmentet. 1942. október 24-i keltezésű levelében Harrison újabb részletekkel szolgált a fűhreri paranccsal kapcsolatos hír eredetéről. (Ezek a részletek különböznek mind a Morse, mind pedig a